

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: *Fábián Gáspár*
Cím: *A budai Eifel torony*

Forrás: *Budai Napló*

Bp.
(Hely)

1930. IV. 22.
(Idő)

(Köt. v. füz.)

(O)

Osztályozás

Tárgy *712.21*

Hely *Gellérthegy*

Idő *'1930'*

Személy

A Budai Eifel torony

Magaslati park a Gellérthegy

Irta: FÁBIÁN GÁSPÁR dr.

Ha a Gellérthegy a fővárosnak nagy és egyedülálló kincse, aminő kevés világvárosnak van így a szívében, akkor ezt a kincset nem sajtóíthatják ki egyesek önző módon, nem zárhatják el az üdülkők, a sétálók elől a közlekedést, amint az ma történik. A Szent Gellérthegy Barátainak Egyesülete kijárta azt, hogy a hegy túlságosan beépítéssel el ne proletáriássítassék és ezért a fővárosi Közmunkák Tanácsa 600 négyszögölben alapította meg a telkek nagyságát. Megvallom, nem tudok túlságosan lelkesedni e nagy számnak, mert 300—400 négyszögöl teljesen elég, ha meggondoljuk, hogy a hegy nem oly nagy, hogy a 600 öles telkekben bővelkednék és hogy az a pár 600 öles telkesgazda nem sajtóíthatja ki magának Budapest legszebb üdülkőhelyét.

De egyéb baj is fenyeget. Kik azok, akik ma a Gellérthegy 600 öles telkeket vásárolhatnak, mely megközelítőleg százezer pengős vételárát jelent? Ennek a megkötésnek az eredménye az lesz, hogy a régi törzslakosság a hegyről ki fog vonulni és nem az, hogy az ő társadalmi rétegükből valók (ma ezek nagyrészt egyetemi tanárok és magasabbrangú köztisztviselők stb.) fognak ott telket vásárolni. A Szent Hegy rövidesen gazdát fog cserélni. Ez a világos prognózisunk.

És itt még egy megfontolást kell tennünk. Ha már megállapították a telekminimumot, úgy tessék a *maximális teleknagyságot* is megállapítani. Mert nem kell messzire menni (l. Batthyány-kertet), ha példát akarunk felhozni. Jön egy idegen, plegy amerikai pénzkirály és megveszi az egész Gellérthegy cakupakk. A mi legdrágább kincsünket. És mi a kerítésen át gyönyörködhetünk benne. Ez pedig nem rémlátás. Szabad-e oly óriási területeket *egy magánkézben* meghagyni, mint pl a Batthyány-kert és a Gellérthegy déli oldalán több hasonló nagyságú terület? Közülük nem egy megközelíthetetlen, kulturátlan, elhagyatott, méltatlan állapotban lévő és éppen itt, a város közepén! Bocsánatot, de ehhez a főváros közönségének is van hozzászólása, kell, hogy legyen!

A székesfőváros a *sziklatemplom környékét gyönyörűen parkírozta*, példát mutatva arra, hogy milyenek kellene lennie az egész Gellérthegynek. De tessék a Gyopár-út végéről kiindulni a hegyen felfelé és balfelől a magánkézben levő hegyoldal teljes elhagyatottságát megnézni. Be kell látnia mindenkinek, hogy ezt mégsem volna szabad túrni a főváros szívében.

Csak egy-két példát mondok az óriási telektömbök által megközelít-

hetetlenné tett területek járhatóbbá tételére. Így a Ménési-út elején a Mányoki-út torkolatánál, a Ménési-út — gyalogjáró alakjában — a Batthyány-kerten keresztül tovább vezethető volna a Kelenhegyi-útra, még természet különbség sincs, sőt ez az út meg is van, csak le van zárva és senki által nem használható: a főváros szívében. — Vagy a Kertészeti Tanintézet mellett a Szüret-utca meghosszabbításában, a Somlói-útra egy lépcsőnek kellene felvezetni, hogy a publikumnak ne kelljen a kocsit hosszú szerpentinjén át néhány száz métert feleslegesen megtennie, hogy pl az Iglói-útra feljusson!

Tessék sorba megnézni azokat a parallel nagy utakat összekötő kis meredek gyalogutakat, melyek a fő közlekedést vannak hivatva szolgálni, hiszen a Gellérthegy lakóinak zöme végre is gyalogos. Így a Kovách-lépcsőt, a Batthyány-lépcsőt, a Kelenhegyi- és a Somlyói-út közötti lépcsőt a Búsuló Juhász mellett és előtt stb. Ezek valósággal botrányosak, életveszélyesek. Sárban, hóban megközelíthetetlenek, szép *Budapestünkhöz méltatlan módon* vannak összeeskabálva.

A minap egy este hazafelé tértemben egy urinót szabadítottam ki a Batthyányi-kert lelógó tüskés drótjai közül. Mindig megremegek, ha arra gondolok, hogy itt járnak kis gyermekeim iskolába és szemüket a lógó, rongyos tüskésdrótok állandóan veszélyeztetik.

Vagy tessék a Himfy-utcában egy sétat tenni. A főváros előkelő helye, a Szent Gellérthegy déli lejtőjének kapuja. Tessék végignézni az ott levő

kerítéseket. Van szabály arra, hogy tüskés drótkerítés a főváros területén nem alkalmazható. Tessék megnézni a Himfy-utcát! Talán ez az a bizonyos kivétel a szabály alól?

Felhaborító, szinte az idegekre menő az, hogy pl a Himfy-utca elején levő kert kerítése egy olyan tüskés növényzet, mely a gyalog-úttal egy méter szélességben benyúlik, telve

ujjni nagy, sűrű, veszedelmes tüskékkel és csak a jó Isten a megmondatója, mennyi kárnak lehetett ez már az okozója ruhákban, ha nem emberi szemek megsértésében. Ilyen kerítés lehet az erdőben, a dűvadak ellen, de nem Budapest szívében, az előkelő Gellérthegy lábánál.

Hát ezt nem látja meg senki?

Hogy újból kedvence helyemet, a Batthyány-kertet említsem, itt a járda a Ménési-úton nyáron járhatatlan, mert egy pompás délszaki növény, a *falusi liceum*, teljesen benyúlik a gyalogútra, azt oly módon elfoglalván, úgy, hogy a járókelőknek a kocsitra kell kimenniük, amely itt lejtős és keskeny és állandó autóközlekedés miatt veszélyes.

Más alkalommal felhívom majd a figyelmet azokra a jóerkölcsökbe vágó dolgokra is, melyek a Gellérthegy lankás lejtőjén folynak.

Rá kell mutatnom még az úgynevezett mély-árok *közbiztonsági állapotára* is. Ez a vízlevezető árok a Somlói-út és Batthyány-kert között van. Járhatatlan. Természetesen a betörők részére jó búvóhely és menekülési alkalmaság. Kertem egyik oldala mellett húzódik el. Minden évben betörték, kiraboltak, soha nem

akadt semmi nyomra a rendőrség. Amióta egy nagy farkaskutyát tartok, a betörések megszűntek. Ez természetes. Most — amint hallom — a Gellérthegy kutyaugatást nem tűró lakói a kutyáknak a kiirtását óhajtják a hegyről. Jó, szívesen belemegek. De akkor tessék a mély-árok utat járhatóvá tenni, oda rendőrőrszemet helyezni, mert én meg akkor nem tudok aludni, ha a betörőktől kell félnem.

A Gellérthegyét sürgősen rendezni kell. A nagy területeket parcellázni, ami nem nagy munka, — a szükséges közműveket megépíteni, — hogy mielőbb ez legyen Budapest belső részének díszje, a fürdőváros magaslati parkja.